

brænding" udgaar, og iftedet derfor sættes:
„den 1ste April 1872“.

af Finantsministeren:
til § 4.

4) I 3die Stykke tilføies efter „bestuvet“:
„med Varer, hvoraf Skibsafgift erlægges.“

De stillede Vædringsforslag fattedes under
Forhandling.

Formanden: Jeg veed ikke, om den
ærede Ordfører ønsker Ordet.

Ordføreren (Melchior): Jeg skal
opfætte at udtale mig, indtil jeg har hørt de
ærede Forslagsstillere motivere deres Vædrings-
forslag.

Fischer: Det første af de Vædringsfor-
slag, som jeg i Forening med flere ærede Med-
lemmer har stillet, gaar kun ud paa en Re-
daktionsændring. Der tales nemlig i Slut-
ningen af § 1 om Sifferi i aaben Sø, og
derom hedder det: „naar Fangsten derfra alene
hjembringes“. Det er ikke noget tydeligt eller
heldigt Udtryk, og vort Forslag gaar derfor
ud paa, at det skal hedde: „naar det alene
er Fangsten derfra, som hjembringes“. Paa
den Maade tror jeg ikke, der kan indløbe nogen
Misforstaelse. De to Vædringsforslag, der
foreligge under Nr. 2 og 3, ere fra Forslags-
stillernes Side knyttede saaledes sammen, at
Forslaget under Nr. 3 kun vil komme til Af-
stemning, naar Forslaget under Nr. 2 er ved-
taget. Ved 2den Behandling tillod jeg mig
at udtale, at jeg ansaa det for tvivlsomt, om
det vilde være rigtigt at gaa videre end til en
Fritagelse for Skibsafgift for den indenlandske
Fart, idet det nemlig forekom mig, at der var
særegne Grunde, der talte for at ophæve denne
Afgift. Den er nemlig uden nogen væsentlig
finantseel Betydning, og dens Opkrævning for-
volder adskillige Ulemper af en saadan Bes-
kaffenhed, at den næsten kan sættes ved Siden
af Bompengene. Man kan vel sige, at der
ikke er noget Ubilligt i, at de Skibe, som gaa
fra Havn til Havn og drage Fordel af de
mange Byr osv., som Staten vedligeholder til

Belædning for Seiladsen ved Kysterne, svare
en lille Afgift derfor, men det kan paa den
anden Side ikke negtes, at denne Afgift er
med Hensyn til dens Opkrævning forbunden
med særegne Ulemper, og da den i og for sig
ikke er af nogen væsentlig finantseel Betydning,
tror jeg, man bør indrømme dens Ophævelse.
Helt anderledes stiller Sagen sig derimod med
Hensyn til Afgiften paa den udenlandske Fart.
Det er foreslaaet af den høitærede Minister
og vedtaget af Thinget ved 2den Behand-
ling at nedfætte denne Afgift med $\frac{1}{3}$,
hvilket vil have den Betydning for Finants-
terne, at der afgaar en Indtægt af 86,000
Rd. eller maasse noget mere. Naar man
stiller Sagen saaledes, faar Lovforslaget altsaa
en større finantseel Betydning. De Medlem-
mer, som med mig have deltaget i at stille
Vædringsforslaget, have nu troet, at det med
Hensyn til denne Afgift var rettest indtil
videre at blive ved det nu Bestaaende, og
Forslaget gaar derfor ud paa at sætte Afgif-
ten op fra 16 til 24 Sk. pr. Ton. Afgif-
ten er nu 24 Sk. pr. Ton eller 48 Sk. pr.
Kommercelæst, som det hedder i Loven af
1863, og Forslaget gaar altsaa ud paa at
lade Afgiften blive ved, hvad den nu er.
Derved vil den finantseelle Betydning af Lov-
forslaget i dets nuværende Stikelse for en
væsentlig Del være formindsket, og vi have
antaaget, at der ikke vilde være større Betæn-
kelighed ved at blive staaende ved den nuvæ-
rende Afgift for den udenrigske Fart, da
Forholdene med Hensyn til dem ere af en
væsentlig anden Beskaffenhed end med Hensyn
til den indenrigske Fart. For det Tilfælde,
at dette Vædringsforslag skulde blive ved-
taget, have vi dernæst troet, at det vilde være
rigtigt at udløse Loven af den Forbindelse,
hvori den nu er sat med Loven om Brænde-
vinsbeskatning. I § 11 hedder det jo, at
Loven træder i Kraft samtidig med Loven om
Beskatningen af Brændevin. Denne Forbin-
delse havde sin Betydning, saalænge Loven var
af væsentlig finantseel Betydning; hvis denne
bortfalder, have vi ment, at der ikke kunde
være Noget til Hinder for, at Loven uden
saadan Betingelse træder i Kraft den 1ste
April 1872.